INSTITUUT VOOR CULTUURTECHNIEK EN WATERHUISHOUDING
NOTA No. 243 dd. 4 maart 1964

De huidige markt- en prijsregelingen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid der E.E.G.

J.G. Roijackers

In deze nota wordt een overzicht gegeven van de thans in werking zijnde markt- en prijsregelingen in E.E.G.-verband.

De besluiten die op 23 december j.l. te Brussel werden genomen, worden thans nader uitgewerkt. Zij zullen binnen afzienbare tijd in werking treden. In een aanhangsel zullen deze regelingen worden genoemd in hun vermoedelijke vorm.

Inleiding

Het Verdrag tot oprichting van een Europese Economische Gemeenschap, dat op 25 maart 1957 te Rome door de 6 deelnemende landen - België, West-Duitsland, Frankrijk, Italië, Luxemburg en Nederland - werd ondertekend en op 1 januari 1958 in werking trad, voorziet ook in een gemeenschappelijk te voeren landbouwbeleid. De aan de landbouw gewijde artikelen 38 tot en met 47 van het Verdrag bieden echter slechts een algemeen kader. Alleen de te volgen procedure wordt nauwkeurig omschreven. Zo wordt vastgesteld dat er vóór het einde van de overgangsperiode - 31 december 1969 - een begin moet zijn gemaakt met een gemeenschappelijke landbouwpolitiek en dat de landbouw, een van de belangrijkste sectoren van de hele economie, een onderdeel zal zijn van de gemeenschappelijke markt. Artikel 43 schrijft voor dat de Commissie[x)], zodra het Verdrag in werking is getreden, een

*) Om de Europese verdragen uit te werken, in praktijk te brengen en om toezicht uit te oefenen op de gezamenlijke voorschriften en de overeengekomen politiek van de E.E.G. is voor de gemeenschap een structuur gekozen, die wordt gekenmerkt door enkele belangrijke federatieve trekken. Het uitvoerend orgaan is de Europese Commissie. Zij telt negen leden, die worden benoemd door de zes regeringen gezamenlijk Zij zijn volkomen onafhankelijk zowel ten opzichte van de regeringen van hun landen van herkomst als wat betreft hun privébelangen. De Commissarissen zijn uitsluitend verantwoording verschuldigd aan het Europese parlement, dat de democratische controle uitoefent op de gemeenschap. Het Hof van Justitie zorgt er voor dat de E.E.G. een werkelijke rechts-gemeenschap blijft.
De Europese Commissie werkt ten nauwste samen met de Raad van Ministers waarin de regeringen van de Lid-staten zijn vertegenwoordigd.

conferentie van lidstaten bijeenroept om met name hun landbouwbeleid onderling te vergelijken. Deze conferentie heeft van 3 tot en met 11 juli 1958 te Stresa plaatsgevonden. In december 1959 (binnen de gestelde tijd in art. 43, lid 2) heeft de Commissie ontwerp-voorstellen aan de Raad voorgelegd. Een omgewerkte vorm volgde in juni 1960 en in oktober 1960 gaf het Europese Parlement zijn advies. Op 15 november 1960 nam de Raad van Ministers de resolutie aan inzake de beginselen waarvan moest worden uitgegaan. Hierdoor werd de Commissie in staat gesteld om voorstellen betreffende verordeningen van de afzonderlijke produkten aan de Raad voor te leggen. Toen de Raad zich op 14 januari 1962 - na 140 uren beraadslagen! - uitsprak vóór de overgang naar de tweede etappe werden tegelijk een aantal verordeningen, beschikkingen en resoluties betreffende de uitvoering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aangenomen. Deze teksten werden op 4 april 1962 definitief door de Raad goedgekeurd en zijn als volgt te groeperen:

a. een aantal teksten betreffende de ordening van de diverse markten: namelijk de verordeningen betreffende de sectoren granen, varkensvlees, slachtpluimvee, eieren, groenten en fruit, wijnbouw en de beschikking betreffende de wijncontingenten voor West-Duitsland, Frankrijk en Italië
b. een aantal teksten van algemene strekking, waarbij regels worden vastgesteld, die voor alle produkten gelden:
   - de financieringsregeling (oprichting van een oriëntatie- en garantiefonds);
   - de verordening betreffende de mededingingsregels;
   - de beschikking betreffende sommige produkten, verkregen uit de verwerking van landbouwprodukten;
   - de beschikking houdende vaststelling van een lijst van produkten, waarvoor onder bepaalde omstandigheden een invoerbelasting kan worden geheven ;
   - de beschikking houdende vaststelling van objectieve criteria voor de invoering van minimumprijzen;
c. twee resoluties waarbij de grondslagen en het tijdschema voor de verdere werkzaamheden worden vastgesteld, te weten:
   - de resolutie nopens de zuivelprodukten;
   - de resolutie nopens rundvlees en suiker.

Bovenstaande regelingen vormen het begin van een gemeenschappelijk Europees landbouwbeleid. Om tot een algeheel gemeenschappelijk beleid op het gebied van de landbouw te komen moet er nog veel gebeuren: Structuurvraagstukken, vraagstukken van produktie, sociale vraagstukken moeten nog tot een oplossing worden gebracht, waarbij, in het licht van de wereldhandel bezien, voor de E.E.G. zich steeds grotere verantwoordelijkheden en verplichtingen aftekenen.

Het gemeenschappelijk landbouwbeleid

Over de te voeren gemeenschappelijke landbouwpolitiek is, zoals in de inleiding reeds werd gesteld, overeenstemming bereikt in de weken rond de jaarwisseling 1961-1962. Dit beleid is uitgestippeld door dr. S.L. MANSHOLT, sedert de oprichting vice-voorzitter van de Europese Commissie, in het bijzonder belast met de landbouwvraagstukken.
Als datum voor het in werking treden werd 30 juli 1962 aanvaard. Van die dag af zijn de verordeningen van kracht, waarbij wordt bepaald dat de gemeenschappelijke markt voor landbouwprodukten tot stand moet zijn gebracht vóór 31 december 1969, de datum die ook geldt voor de eenwording op de andere terreinen der E.E.G. Bovendien is de mogelijkheid opengelaten om eerder tot die eenheid te komen door de etappes te verkorten.
De overgangsperiode is bestemd om alle maatregelen te treffen die nodig zijn om de gemeenschappelijke markt tot stand te brengen.

Het landbouwbeleid van de E.E.G. berust op vier doeleinden:

1. Het evenwicht tot stand brengen tussen vraag en aanbod (produktievraagstuk)
2. Een beter inkomen voor de landbouwers verwezenlijken (structuurvraagstuk)
3. Stabilisering van de markten bevorderen (wereldomvattende produktieovereenkomsten)
4. De belangen van de consumenten, de verwerkende industrie en de handel behartigen.

Om deze vier doeleinden te bereiken heeft de Commissie voorstellen gedaan op het gebied van het markt- en prijsbeleid, de handelspolitiek

en de landbouwstructuur. In de 7½ jaar tussen juli 1962 en december 1969 worden in het handelsverkeer de huidige beschermende maatregelen in de zes landen vervangen door een stelsel van heffingen. Afgerekend wordt dus met douanetarieven en met het opleggen van beperkingen op de kwantiteiten der in te voeren goederen uit de andere E.E.G. landen (de contigenteringen of kwantitatieve beperkingen). Ook komt er een einde aan het stelsel van de minimumprijzen.

Voor de onderlinge handel in granen, varkensvlees, eieren en gevogelte mogen uiterlijk tot 31 december 1969 heffingen worden opgelegd aan de grenzen. Worden deze produkten ingevoerd uit 'derde landen' dan zijn er ook heffingen van kracht aan de buitengrens van de gemeenschap, maar die blijven ook na het eind van de overgangsperiode bestaan. Tussen de landen onderling vormen de eerstgenoemde heffingen voorlopig nog een bescherming voor de produkten in gebieden met hogere produktiekosten. Maar vóór 1 januari 1970 zullen de prijzen op een zodanige manier tot elkaar moeten zijn gebracht dat het heffingenstelsel kan verdwijnen.

Voor groenten fruit en wijn komt er geen heffingenstelsel maar een systeem van kwaliteitsnormen.

Voor zuivelprodukten, rundvlees en suiker zijn de ontwerpverordeningen in behandeling. Voor rijst en vetten (exclusief boter) zijn reeds voorstellen uitgewerkt, terwijl nog zullen volgen voorstellen betreffende vis, aardappelen, ruwe tabak, alcohol en niet- eetbare tuinbouwprodukten.

Hoewel het stelsel in zijn geheel misschien de indruk maakt ingewikkeld te zijn, toch betekenen al deze besluiten een grote vereenvoudiging ten opzichte van het complex van maatregelen dat in de afzonderlijke lidstaten geldt. Geen enkel land beschikt namelijk over een soortgelijke wettelijke regeling die in één keer tot stand is gekomen; de nationale marktorganisaties zijn ontstaan en tot ontwikkeling gekomen naargelang de behoefte daarvan zich deed gevoelen en meestal om aan de tijdens een crisis ontstane moeilijkheden het hoofd te bieden.

De in januari 1962 genomen besluiten geven aan de Gemeenschap de instrumenten in handen, welke zij nodig heeft om op het gebied van de landbouw een gemeenschappelijke marktpolitiek en een gemeenschappelijke handelspolitiek vast te stellen en uit te voeren. In de twee andere sectoren van het landbouwbeleid, te weten het structuurbeleid en het sociale beleid zijn de werkzaamheden al vrij ver gevorderd. Er zijn ten aanzien van het

structuurbeleid namelijk twee ontwerp-beschikkingen bij de Raad ingediend, die inhouden:

1. Coördinatie van het structuurbeleid der lidstaten en het daartoe benodigde instrumentarium
2. De oprichting van een Europees Fonds voor de verbetering der landbouwstructuur

Over de beginselen en de doelstellingen van een gemeenschappelijk sociaal beleid in de landbouw is uitvoerig van gedachten gewisseld op de Conferentie Rome 28 september - 4 oktober 1961, aan de hand waarvan de Commissie voorstellen uitwerkt.

Tenslotte worden nog werkzaamheden verricht met het oog op de coördinatie van de maatregelen, waartoe de lidstaten zich hebben bereid verklaard op de gebieden van de voorlichting, de beroepsopleiding en het wetenschappelijk onderzoek in de landbouw (artikel 41 van het Verdrag).

In het voorgaande is in het kort het gemeenschappelijk te voeren landbouwbeleid in de E.E.G. weergegeven. Op een aantal van de genoemde verordeningen, met name de heffingenstelsels voor de diverse produkten zal nu nader worden ingegaan en de betekenis hiervan voor Nederland worden aangegeven.

De werking van de heffingenstelsels

A. Het heffingenstelsel voor granen

Het marktordenend beleid ten aanzien van de granen kan aldus worden samengevat:

alle nationale beschermende maatregelen zijn vervangen door een stelsel van heffingen, dat berust op een stelsel van richtprijzen, drempelprijzen en interventieprijzen.

1. De richtprijs is de inkoopprijs van de groothandel voor produkten van een bepaalde kwaliteit, welke prijs als gemiddelde geldt voor een gegeven periode en bepaalde plaatsen en met het oog op de belangen van zowel producenten als de verbruikers en het evenwicht tussen de produktie en de afzetmogelijkheden verantwoord wordt geacht.

De richtprijs kan verschillen naargelang van het gebied dit wil zeggen naargelang van de afstand van de consumptiegebieden tot de produktiegebieden of naargelang van het seizoen dit wil zeggen met inachtneming van de opslagkosten enzovoort (staffelen).
De richtprijs wordt tijdens de overgangsperiode (tot 1970) vastgesteld door de partnerlanden (nationale richtprijzen) binnen door de Raad gestelde grenzen. Na 1970 komt er één gemeenschappelijke richtprijs.

De maximum en minimumgrenzen van de richtprijzen voor granen voor het verkoopseizoen 1962/1963 zijn door de Raad in een beschikking van 10 april 1962 vastgesteld. Zij bedragen:

In nationale munteenheden per ton:

		DM	NF	Lit	BF LUX.F	FL
Tarwe :	Maximum grens	475,69	587,13	74327	5946,1	430,50
	Minimum grens	357,70	441,50	55891	4471,3	323,72
Gerst :	Maximum grens	412,26	508,84	64416	5153,3	373,10
	Minimum grens	285,68	352,60	44637	3571,0	258,54
Rogge :	Maximum grens	432,69	534,05	67608	5408,6	391,58
	Minimum grens	262,84	324,42	41070	3285,6	237,87
Mais :	Minimum grens	249,60	308,07	39000	3120,0	225,89

Door prijstoenadering[x)] worden deze prijzen dichter bij elkaar gebracht om in 1970 gelijk te zijn. Van de richtprijzen worden de drempelprijzen

*) Op 20 juni 1963 t.b.v. oogst 1963/'64 besloten:
voor tarwe geen veranderingen in max. en min.
voor gerst, rogge en mais max. onveranderd;
min. resp. met 3 DM, 8 DM en 12 DM/ton verhoogd.

en interventieprijzen afgeleid.

2. De drempelprijs is de richtprijs minus de kosten (transport, inklaring e.d.) tot invoerhaven respectievelijk grens met andere woorden de tot de grens vertaalde richtprijs. De drempelprijs is een middel om de richtprijs te realiseren en is als het ware een soort van minimum-importprijs. De drempelprijs wordt jaarlijks vastgesteld op basis van een voor alle lidstaten gelijke standaardkwaliteit, de zogenaamde Europese Standaardkwaliteit. Elk land kan afzonderlijk standaardkwaliteiten tijdens de overgangsperiode vaststellen. Nederland heeft de Europese Standaardkwaliteiten aangenomen.
   Voor de 'inhoud' van de Europese Standaardkwaliteiten kan worden verwezen naar het zevende jaarboekje (1962) van het Nederlands graancentrum, pagina 17 - 19.

3. De interventieprijs

   Naast de drempelprijs, die dus als taak heeft de bescherming van de richtprijs, is er verder nog een waarborg voor de richtprijs, namelijk de zogenaamde interventieprijs, die voor ieder land 5 - 10% beneden de richtprijs kan liggen. De interventieprijs is de prijs tegen welke inleveringsbureaux respectievelijk de overheid produkten van een bepaalde kwaliteit, welke worden aangeboden op bepaalde markten of opslagplaatsen, overneemt.

Op basis nu van de richtprijzen, drempelprijzen en interventieprijzen worden de verschillende heffingen vastgesteld:

1. Ten opzichte van derde landen bedraagt de heffing het verschil tussen de drempelprijs en de c.i.f.-prijs[x)]. De c.i.f.-prijs wordt regelmatig vastgesteld door de Europese Commissie. Deze heffingen kunnen worden gefixeerd, dit wil zeggen van te voren vastgesteld.

2. Ten opzichte van lidstaten moet men het onderscheid maken tussen lidstaten met een lager prijspeil en lidstaten met een hoger prijspeil.
   . Bij invoer uit lidstaten met een lager prijspeil is een heffing verschuldigd, gelijk aan het verschil tussen de drempelprijs, verlaagd

*) Cif prijs = cost insurance and freight (kosten verzekering en vracht inbegrepen).

met een forfaitair bedrag (voor 1962/1963 door Commissie vastgesteld op f 0,36/100 kg[xx)]) en de prijs, waarvoor door de uitvoerende lidstaat franco grens kan worden geleverd. (De prijzen franco grens worden door de Europese Commissie vastgesteld).

. Bij invoer uit lidstaten met een hoger prijspeil is de heffing gelijk aan de heffing ten opzichte van derde landen, eveneens verminderd met het forfaitair bedrag ad f 0,36/100 kg[xx)].

N.B - de heffingen ten opzichte van lidstaten kunnen niet worden gefixeerd.

- het forfaitair bedrag is te omschrijven als het bedrag dat van de heffingen ten opzichte van derde landen wordt afgetrokken om de prijsreferentie binnen de E.E.G. te realiseren, dit is het aantrekkelijk maken voor een importeur uit een E.E.G.-land om in een ander E.E.G.-land te kopen.
- volledigheidshalve dient nog te worden vermeld dat er restitutiemogelijkheden bestaan voor meelfabrikanten en bij uitvoer naar een lidstaat met een hoger prijspeil of naar derde landen.

Een schematische voorstelling van het heffingenstelsel voor granen wordt gegeven in figuur 1.

Nederland

Voor Nederland was de situatie ten aanzien van de granen van oogst 1962 als volgt:

Tarwe: 1. De richtprijs bedraagt per 1 juli 1962 f 33,30/100 kg tarwe Europese Standaardkwaliteit

2. De drempelprijs is per 1 juli 1962 vastgesteld op f 33,30/100 kg tarwe Europese Standaardkwaliteit. Voor Nederland is de drempelprijs dus gelijk aan de richtprijs. Deze drempelprijs wordt gedurende 9 achtereenvolgende maanden verhoogd met f 0,35/100 kg (staffeling), zodat eind april 1963 een drempelprijs wordt bereikt van f 36,45.

xx) Voor oogst 1963/'64 is het forfaitair bedrag verhoogd tot f 0,40/100 kg

3. <u>De heffingen</u> bij invoer bedragen:

a. uit derde landen: drempelprijs minus c.i.f.-prijs (fixatiemogelijkheid)

b. uit lidstaten: 1. met lager prijspeil: drempelprijs - ƒ 0,36 forfaitair bedrag minus prijs franco grens

2. met hoger prijspeil: exporterende land ontvangt restitutie van de heffing op basis van de wereldmarktprijs; importerende land legt heffing op gelijk aan de heffing ten opzichte van derde landen minus ƒ 0,36 forfaitair bedrag

N.B. Heffingen bij invoer uit lidstaten kunnen niet worden gefixeerd.

4. De binnenlandse tarwe van oogst 1962 kan - onder bepaalde voorwaarden met betrekking tot de grootte en de kwaliteit van de aangevoerde partijen - gedurende het gehele verkoopseizoen aan het Voedselvoorzienings- In en- Verkoopbureau (V.I.B.) ter overname worden aangeboden, op basis van een prijspeil dat overeenkomt met de voor oogst 1962 vastgestelde garantieprijs van ƒ 31,- per 100 kg tarwe met een vochtgehalte van 17%. Deze prijs wordt maandelijks verhoogd met ƒ 0,35.

<u>De interventieprijs</u> ligt bij het begin van het verkoopseizoen (1 juli 1962) 7% onder de sub[1] vermelde richtprijs:

De richtprijs is ƒ 33,30/100 kg Europese standaardkwaliteit (= 16%)

Op basis 17% Nederlandse kwaliteit wordt dit	ƒ 32,90
Hierbij komt vracht invoerhaven naar grootste tekortgebied	" 0,35 +
	ƒ 33,25

Dit is de prijs in juli 1962.

De interventieprijs is 7% lager, dus 93/100 x ƒ 33,25 = ƒ 30,90.

Deze ƒ 30,90 = garantieprijs af boerderij + vracht en handelsmarges ad ƒ 1,65

De interventieprijs (op basis garantieprijs) in juli 1962 is dus ƒ 30,90 - ƒ 1,65 = ƒ 29,25

In december 1962 bedraagt deze prijs:

f 29,25 + 5 x f 0,35 = f 31,- (= garantieprijs)

5. Restitutie: over alle na 30 juli 1962 vermalen tarwe wordt een restitutie verleend volgens de formule ½ x 13/15 x de gemiddelde heffing ten opzichte van derde landen. (Deze ½ is gebaseerd op het feit dat ± de helft van de vermalen tarwe wordt geimporteerd; verder wordt de restitutie jaarlijks met 2/15 verminderd tijdens de overgangsperiode van 7½ jaar.

Voedergranen: 1. de richtprijzen van de inheemse granen bedragen:

gerst f 28,65/100 kg Europese Standaardkwaliteit
rogge f 25,15/100 kg " "

2. Uit deze richtprijzen zijn de drempelprijzen afgeleid:

inheemse voedergranen:

gerst	f 28,--	Europese	Standaardkwaliteit
haver	f 26,75	"	"
rogge	f 24,50	"	"

uitheemse voedergranen:

mais	f 25,50	Europese	Standaardkwaliteit
sorghums	f 24,75	"	"
millet	f 24,25	"	"

3. De heffingen en fixatiemogelijkheden zijn gelijk aan die van tarwe
4. Voor de voedergraansector zullen voorshands geen interventiemaatregelen worden genomen
5. De toeslag lichte gronden ad f 175,-/ha blijft voor oogst 1962 gehandhaafd.

N.B. Voor oogst 1963 (oogstjaar 1963/1964) bedragen de drempelprijzen met ingang van 1 juli:

Tarwe	f 35,65/100 kg
Gerst	" 28,60
Haver	" 27,35
Rogge	" 25,65
Mais	" 26,60
Sorghums	" 25,75
Millet	" 25,75
Kanariezaad	" 25,75
Boekweit	" 24,30

De genoemde prijs voor tarwe geldt voor de maanden juli en augustus 1963. Te beginnen met 13 september zullen de tarweprijzen maandelijks worden verhoogd met een bedrag van f 0,35/100 kg, doch laatstelijk per 1 april 1964. Het forfaitair bedrag is verhoogd van f 0,36 tot f 0,40/100 kg. De toeslag lichte gronden ad f 175,-/ha is ook voor oogst 1963 gehandhaafd.

B. De fabrieksaardappelen regeling

In het kader van de E.E.G.-regeling voor granen is ook het marktordenend beleid van de zetmeel sector opgenomen. De prijs van het aardappelzetmeel wordt thans mede bepaald door de prijs van de mais c.q. het maiszetmeel. Deze regeling is in grote lijnen als volgt:

1. Alle import-mais zal na 30 juli 1962 worden onderworpen aan het E.E.G.-heffingenstelsel. De door Nederland geimporteerde mais zal, ongeacht de bestemming ervan, door het opleggen van een heffing worden opgetrokken tot de drempelprijs (zie boven onder voedergranen)
2. De import van maiszetmeel en aardappelzetmeel uit de lidstaten en uit derde landen zal vanaf 30 juli 1962 worden belast met een heffing, die bestaat uit 2 elementen:

a. een variabel element, dat per 100 kg verwerkt produkt gelijk is aan de heffing op 161 kg mais (161 kg mais is nodig voor de fabricage van 100 kg maiszetmeel)

b. een vast element dat per 100 kg gelijk is aan het bedrag dat voortvloeit uit de toepassing op een basiswaarde van f 40,50 van de op 21 april 1962 van kracht zijnde binnen- en buitentarieven in de verschillende lidstaten.
In het inter- communautaire handelsverkeer wordt dit vaste element met 2/15 per jaar verlaagd. In het handelsverkeer met derde landen wordt dit vaste element geleidelijk verlaagd tot een uniform bedrag van f 6,10/100 kg verwerkt produkt

3. Bij de <u>export</u> van maiszetmeel en aardappelzetmeel <u>naar derde landen</u> mag per 100 kg zetmeel een restitutie worden verstrekt, die gelijk is aan de restitutie bij de export van 161 kg mais.

4. <u>Bij de export</u> van maiszetmeel en aardappelzetmeel <u>naar lidstaten</u> die het recht hebben een heffing toe te passen op de invoer van mais uit de uitvoerende lidstaat, mag per 100 kg zetmeel een uitvoerrestitutie worden verstrekt gelijk aan de geldende heffing op 161 kg mais verminderd met het forfaitaire bedrag

5. De mogelijkheid bestaat dat op industrie mais een verwerkingsbedrag wordt verstrekt, welke echter het verschil tussen de drempelprijs en een prijs van f 22,- niet te boven mag gaan. Nederland geeft deze verwerkingstoeslag niet. De maiszetmeelindustrie krijgt de mais dus tegen de drempelprijs. Indien een lidstaat van deze mogelijkheid wel gebruik maakt dan mag die lidstaat een overeenkomstige produktietoeslag verstrekken per 100 kg aardappelmeel en moeten de heffingen en de restituties op maiszetmeel en aardappelzetmeel in het handelsverkeer met lidstaten en derde landen worden gebaseerd op de verlaagde grondstoffenprijs voor de industrie mais.

N.B Om te voorkomen dat de concurrentieverhoudingen in de zetmeel sector zouden worden scheefgetrokken, is er tevens een grens vastgesteld voor het totale bedrag van de direct - via het aardappelmeel - of indirect - via de fabrieksaardappelen - te

verstrekken steun per 100 kg aardappelmeel. Deze steun mag niet groter zijn dan de in het seizoen 1961/1962 verstrekte steun[x)], verminderd met de invloed van de verhoging van de industrie maisprijs sinds dat jaar op de prijs en het maiszetmeel.

C. Suikerbieten

Voor dit produkt heeft de Europese Commissie nog geen ontwerp verordening voor een gemeenschappelijk beleid bij de Raad ingediend. Zolang dit nog niet het geval is kan het nationale beleid terzake worden voortgezet. Voor oogst 1962 is de prijs van suikerbieten vastgesteld op f 52,-/ton. Voor oogst 1963 heeft de minister deze prijs met f 2,-/ton verhoogd tot f 54,-/ton, doch aan een oppervlakte, gelijk aan die in 1962, gebonden.

Voor oogst 1964 is een garantieprijs vastgesteld van f 65,-/ton (16%).

D. Varkenshouderij

Het marktordenend beleid is in de 'Verordening no. 20, houdende de geleidelijke tot stand brenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees' geregeld. Voorlopig is deze regeling alleen van toepassing op levende en geslachte varkens. De toepassing van het heffingenstelsel op de onderdelen, vleeswaren en bereidingen van varkens is nog niet definitief geregeld[xx)].

- Het stelsel van heffingen in de sector varkensvlees heeft tot doel:

1. de verschillen tussen de voedergranen prijzen op te heffen;
2. het compenseren van de verschillen in de overige produktiekosten; zoals verwerkingskosten en handelsmarges;
3. door middel van een preferentie de onderlinge handel tussen de lidstaten te bevorderen.

*) 31000 ha à 30/ton/ha à f 0,88/100 kg

**) met ingang van 2 september 1963 in werking getreden.

- Om redenen van prijsstabilisatie en produktie fluctuaties wordt door de Raad een sluisprijs vastgesteld. Zodra de aanbodsprijzen franco grens in de gemeenschap bij invoer uit derde landen beneden deze sluisprijs vallen, wordt het bedrag van de heffing evenredig verhoogd.
- Bij export naar derde landen mag een restitutie worden verstrekt bestaande uit:

    1. een bedrag, overeenkomende met de invloed op de voederkosten van het verschil tussen de voedergranenprijzen in de uitvoerende lidstaat en de voedergranenprijzen op de wereldmarkt
    2. een extra bedrag, vast te stellen door de Europese Commissie via de procedure van het Beheerscomité van varkensvlees.

Van Nederland uit gezien is de situatie thans als volgt:

1. Tijdens de overgangsperiode zullen de lidstaten hun markten tegenover de invoer uit andere lidstaten mogen beschermen met behulp van heffingen die bestaan uit de volgende elementen:

a. Voedergranenelement

Dit is een variabel element dat dient ter compensatie van de geconstateerde voedergraanprijsverschillen in de invoerende en in de uitvoerende lidstaat. Men gaat hierbij uit van een uniforme conversie-coëfficiënt, dit is een voor de gemeenschap uniforme hoeveelheid granen, die nodig is voor de produktie van 1 kg varkensvlees gg.

Deze omzettingscoëfficiënt is voor alle E.E.G.-landen vastgesteld op 4,2 kg.

Door rekening te houden met de verschillen in voedergranenprijzen wordt verhinderd dat marktverstoringen optreden tengevolge van invoer uit E.E.G.-landen met lagere voedergranenprijzen dan het importerend E.E.G.-land. Daar de voedergranenprijzen fluctueren varieert ook het voedergranenelement van de heffing. Het wordt berekend op basis van de volgende voeder samenstelling.

	Nederland	Duitsland	België	Frankrijk	Luxemburg	Italië
Gerst	15	32	30	65	40	25
Mais	25	2	30	20	15	60
Haver	10	20	-	5	25	
Rogge	20	30	30		10	
Tarwe	15	11	10	10	10	15
Mengvoeder	15	5				
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

b. Beschermingselement

Dit is een vast element dat gelijk is aan het verschil tussen de marktprijzen gedurende een bepaalde referentieperiode (1958 t/m 1961) (= referentieprijs) in de invoerende en de uitvoerende lidstaat, verminderd met het onder a genoemde voedergranenelement.

Het totale heffingsbedrag kan dus niet groter zijn dan het verschil in de gemiddelde marktprijzen, tenzij het variabele element (a) alleen reeds groter is dan genoemd prijsverschil. Het vaste element (b) wordt gedurende de overgangsperiode elk jaar met 2/15 verminderd.

Element a verandert bij wijzigingen in de voedergranenprijzen en wordt in de loop van de overgangsperiode steeds kleiner in verband met de prijstoenadering van de granen.

Aan vorengenoemde heffing (a + b) kan een extra bedrag worden toegevoegd indien de aanbodsprijzen franco grens bij invoer uit een lidstaat beneden een voor elke lidstaat vastgestelde intra-communautaire sluisprijs (= interne sluisprijs) dalen. De intra-communautaire sluisprijs wordt afgeleid van de externe sluisprijs (zie onder 2).

2. De markten van de lidstaten zullen tegenover de invoer uit derde landen worden beschermd door middel van heffingen, die zijn opgebouwd uit de volgende elementen:

a. Voedergranenelement

Dit is een variabel element, dat dient ter compensatie van het gecon-

[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

stateerde verschil tussen de prijs van voedergranen op de wereldmarkt en de prijs in de lidstaat, waarin de gemiddelde prijs voor geslachte varkens gedurende een referentieperiode (1958 t/m 1961) het laagst is. Deze lidstaat is Nederland.

b. Een element dat gelijk is aan de intra heffing (heffing tussen E.E.G.-landen), welke door de invoerende lidstaat wordt opgelegd bij invoer uit het land met de laagst gemiddelde prijs voor geslachte varkens, derhalve de door een invoerende lidstaat tegenover Nederland op te leggen heffing. Naarmate deze intra heffing geleidelijk verdwijnt, enerzijds door onderlinge toenadering van de prijzen voor voedergranen en anderzijds door de automatische afbraak van het beschermend element in de intra heffing, verdwijnt dit element ook uit de heffing ten opzichte van derde landen. Opmerking: Element b werkt dus voor Nederland niet.

c. Een preferentieel element, dat van 2% der gemiddelde aanbodsprijzen (importprijzen, die worden vastgesteld door de Europese Commissie) in 1962 jaarlijks oploopt tot 7% aan het einde van de overgangsperiode.

Teneinde verstoringen, die het gevolg zijn van aanbiedingen uit derde landen tegen abnormale prijzen te voorkomen, zal een uniforme (dit wil zeggen voor alle E.E.G.-landen gelijk) externe sluisprijs worden toegepast. Deze is door de Raad vastgesteld op f 196,48 per 100 kg geslacht (= f 151,14 per 100 kg levend) gewicht en kan om de drie maanden worden herzien. Indien de aanbodsprijzen franco grens bij invoer uit derde landen beneden dit niveau dalen, wordt het bedrag van de vorengenoemde heffing verhoogd met het verschil tussen de aanbodsprijs franco grens en de sluisprijs.

Een schematische voorstelling van het heffingenstelsel voor varkensvlees wordt gegeven in figuur 2.

E. Pluimveehouderij

Het marktordenend beleid voor de pluimveehouderij is geregeld in een tweetal verordeningen namelijk no. 21 voor eieren en no. 22 voor slachtpluimvee. Evenals bij de regeling van varkensvlees, hebben de heffingen

in de sector pluimveehouderij tot doel:

1. de verschillen tussen de voedergranenprijzen op te heffen;
2. het compenseren van de verschillen in de overige produktiekosten;
3. door middel van een preferentie de onderlinge handel tussen de lidstaten te bevorderen.

Evenals voor varkensvlees is ook voor eieren en gevogelte voorzien in een systeem van sluisprijzen, maar met deze uitzondering dat de sluisprijs alleen kan worden toegepast voor het handelsverkeer met landen buiten de gemeenschap. Voor het handelsverkeer binnen de gemeenschap geldt voor eieren en gevogelte het sluisprijssysteem niet.

Voor de restituties bij uitvoer naar andere landen of naar een E.E.G.-land geldt dezelfde regeling als is vastgesteld voor varkensvlees.

I. Eieren

1. Gedurende de overgangsperiode zullen de lidstaten hun markten tegenover de invoer uit andere lidstaten mogen beschermen met behulp van heffingen, die zijn opgebouwd uit de volgende elementen:

a. Voedergranenelement

Dit element dient ter overbrugging van het verschil in voedergranenprijzen tussen de invoerende en de uitvoerende lidstaat. Dit variabel element wordt berekend aan de hand van de formule:

Veredelingscoëfficiënt van het invoerende land x verschil tussen voedergranenprijspeil van het invoerende en het uitvoerende land.

In tegenstelling tot de regeling van varkensvlees, waar een uniforme omzettingscoëfficiënt geldt, is de omzettingscoëfficiënt, weergevende het aantal kg voedergranen voor de produktie van 1 kg ei, door de Raad van ministers voor de lidstaten als volgt samengesteld:

	Tot 28 februari 1963	Van 1 maart 1963 - 31 oktober 1963
Italië	4,09 kg	3,85 kg
Frankrijk	3,89 "	3,72 "
Luxemburg	3,82 "	3,69 "
Duitsland	3,70 "	3,62 "
België	3,38 "	3,38 "
Nederland	3,22 "	3,22 "

Met ingang van het derde jaar zal van de berekening van dit heffingselement een voor de gemeenschap uniforme omzettingscoëfficiënt worden toegepast. Het voedergranenprijspeil in elk van de landen wordt bepaald aan de hand van de nationale voedersamenstelling:

	Duitsland	België	Frankrijk	Italië	Luxemburg	Nederland
Mais	45	25	55	40	40	34
Gerst	25	25	10	25	15	18
Haver	15	15	10	-	20	23
Voedertarwe (melange)	15	35	25	35	25	25
	100%	100%	100%	100%	100%	100%

b. Beschermingselement

Dit is een vast element dat gelijk is aan de invloed van het ten opzichte van andere lidstaten geldende douanerecht tijdens het jaar 1962 op het gemiddelde van de prijzen franco grens, die zijn geconstateerd in 1961; met een minimum van 5%. Deze douanerechten zijn als volgt:

Frankrijk	14%
Duitsland	7%
Luxemburg	5%
België	5%
Nederland	5%
Italië	5%

Het gemiddelde van de aanbiedingsprijs franco grens 1961 is door de Commissie voor alle lidstaten vastgesteld op 0,54375 $ oftewel 2,175 DM per kg eieren.

Op grond van deze twee gegevens valt, met uitzondering van Frankrijk voor alle lidstaten het tweede element van de heffing te berekenen, bijvoorbeeld:

Heffing Duitsland ten opzichte van Nederland = 7% van 2,175 DM = 15,29 pf per kg.

In het kader van algemeen compromis is aan Frankrijk de toezegging gedaan om met seizoenheffingen te mogen werken, namelijk:

0,12 x	14%	van	1 februari	- 1 juni
2,00 x	"	"	1 juni	- 1 oktober
2,85 x	"	"	1 oktober	- 1 februari

Het beschermingselement b wordt automatisch met 2/15 per jaar verminderd.

2. De lidstaten zullen tegenover invoer uit derde landen worden beschermd door middel van heffingen, die zijn opgebouwd uit de volgende elementen:

a. Voedergranenelement

Dit variabele element dient ter compensatie van het verschil in voedergranenprijzen in de invoerende lidstaat en op de wereldmarkt.

b. Beschermingselement

Dit element is gelijk aan de invloed tijdens 1962 ten opzichte van andere lidstaten geldende douanerecht. Dit element verdwijnt automatisch en geleidelijk met 2/15 per jaar.

c. Preferentie-element

Voor het eerste jaar van toepassing van het heffingenstelsel is dit element gelijk aan 2% van de gemiddelde aanbodsprijzen (importprijzen),

waartegen invoer in de gemeenschap uit derde landen heeft plaatsgevonden gedurende het voorafgaande jaar. Voor de volgende jaren wordt het percentage verhoogd en uiteindelijk op 7% gebracht.

- Om verstoringen, die het gevolg zijn van aanbiedingen uit derde landen tegen abnormale prijzen, te voorkomen, wordt een uniforme sluisprijs toegepast. Deze sluisprijs is vastgesteld op ± 10,5 ct per ei.

  Wanneer nu de aanbodsprijzen franco grens bij invoer uit derde landen beneden de sluisprijs dalen, wordt het bedrag van genoemde heffing verhoogd met het verschil tussen de aanbodsprijs franco grens en de sluisprijs.
- Voor de restituties bij uitvoer naar andere landen of naar een E.E.G.-land geldt dezelfde regeling als is vastgesteld voor varkensvlees.

II. Slachtgevogelte

De regelingen welke, ter bescherming van de markten van de lidstaten tegenover de invoer uit derde landen en gedurende de overgangsperiode tegenover de invoer uit partnerlanden zullen worden toegepast, vertonen veel overeenkomst met die voor de eieren. De heffingen zijn opgebouwd uit dezelfde elementen, met uitzondering van de intra heffingen, welke door Frankrijk zullen worden opgelegd bij invoer uit België en Nederland. Frankrijk zal daar gebruikmaken van de in de verordening voorziene mogelijkheid om de heffing te baseren op het verschil in referentieprijzen, analoog derhalve aan de regeling in de varkensvleessector. Voor de berekening van het voedergranenelement wordt een voor de gemeenschap uniforme omzettingscoëfficiënt toegepast.

F. Groenten en Fruit

Een gemeenschappelijke politiek voor groenten en fruit komt tot ontwikkeling door de toepassing van gemeenschappelijke regels voor de mededinging en door de toepassing van gemeenschappelijke kwaliteitsnormen.

Voor de invoer van produkten uit landen buiten de gemeenschap zal de toepassing van het gemeenschappelijke buitentarief voldoende bescherming

bieden aan de produktie van de gemeenschap. Deze rechten zullen met ingang van 1 januari 1970 volledig van toepassing zijn. De afschaffing van de invoerrechten tussen de E.E.G.-landen zal op dezelfde datum een feit zijn.

Alle kwantitatieve beperkingen, dus ook het stelsel van minimumprijzen, worden volgens onderstaand schema afgeschaft:

1. voor de in de kwaliteitscategorie 'extra' ingedeelde produkten uiterlijk op 1 juli 1962;
2. voor de in de kwaliteitscategorie 'I' ingedeelde produkten uiterlijk op 1 januari 1964;
3. voor de in de kwaliteitscategorie 'II' ingedeelde produkten uiterlijk op 1 januari 1966.

De toepassing van de gemeenschappelijke kwaliteitsnormen heeft tot gevolg dat geen enkel andere beschermende maatregel aan de grens mag worden genomen. Maar wanneer ernstige marktverstoringen ontstaan kan men wijzigingsmaatregelen treffen, waarbij de Commissie moet worden ingeschakeld.

G. Zuivelprodukten

De door de Europese Commissie ontworpen verordening voor de zuivelsector is op het ogenblik bij de Raad van Ministers in behandeling.

De vaststelling van een gemeenschappelijk beleid in de zuivelsector zal belangrijke gevolgen hebben voor het tot nu toe in Nederland gevoerde zuivel- en marktprijsbeleid. Met name zal beraad nodig zijn over de wijzigingen die ons marktordenend beleid - onder andere inleveringsprijzen, export toeslagen, verrekenprijzen - eventueel zal dienen te ondergaan.

De hoofdlijnen van het ontwerp-voorstel zijn:

De Europese Commissie stelt voor de zuivelprodukten, uitgaande van de tussen de lidstaten bestaande prijsverschillen, een stelsel van heffingen voor. Deze heffingen zullen worden aangepast en in het verkeer tussen de lidstaten worden afgebroken naar verhouding van de toenadering in de prijzen voor zuivelprodukten, waarover de Raad van Ministers jaarlijks een beslissing moet nemen.

Een lidstaat, die zuivelprodukten invoert uit een land, dat aan zijn producenten rechtstreekse uitbetalingen doet om het verschil tussen de

marktopbrengst en de richtprijs voor de melk te overbruggen, moet aan laatstgenoemd land het deel van de heffingen overeenkomend met deze uitbetalingen restitueren. Marktinterventie is uitsluitend voor de boter voorzien. De consumptiemelk is niet in de ontwerpverordening opgenomen, maar zal onderwerp van een afzonderlijk voorstel van de Europese Commissie uitmaken.

Verder is er nog discussie over een gelijktijdige regeling van oliën en vetten, waarvoor met name Italië nogal erg is geporteerd.

H. Rundvlees

De ontwerp-verordening voor rundvlees welke eveneens in behandeling is bij de Raad van Ministers, voorziet in een - voorlopig nationaal nog verschillende - richtprijs voor een aantal nader te bepalen categoriën rundvlees. Deze richtprijs moet worden verwezenlijkt met behulp van een - voorlopig eveneens nationaal nog verschillende - sluisprijs tegenover derde landen aan de buitengrens. De sluisprijs voor rundvlees wordt, met inachtneming van de bestaande douanerechten, uit de richtprijs afgeleid en draagt dus het karakter van een marktordenend instrument. De gemeenschappelijke markt voor rundvlees moet in 1966 zijn bereikt.

Besluit

De behandelde heffingsverordeningen, die per 30 juli 1962 van kracht zijn geworden en de ontwerpvoorstellen (A t/m H) hebben tot doel het handelsverkeer tussen de E.E.G.-landen onderling en met landen buiten de gemeenschap te vereenvoudigen. In plaats van de talloze bepalingen, die bovendien nationaal zeer verschillend waren, is één heffingssysteem ingevoerd, dat in de plaats is gekomen van invoerrechten, contingenteringen, minimumprijzen en andere handels beperkende maatregelen. Groenten en fruit maken hierop een uitzondering. Hierover wordt een gemeenschappelijke politiek zonder heffingenstelsel toegepast (kwaliteitsnormen).

Aanhangsel

Tijdens de tweede E.E.G.-marathon, die eind 1963 te Brussel werd gehouden, werd op 23 december door de Raad van Ministers overeenstemming bereikt.

Ten aanzien van de landbouw heeft de Raad van Ministers besloten de laatst voorliggende voorstellen van de Europese Commissie inzake een E.E.G.-reglement voor zuivelprodukten, voor rundvlees en rijst en inzake de noodzakelijke uitvoeringsverordeningen voor het Europese Oriëntatie- en Garantiefonds in principe te aanvaarden. De Raad heeft zich niet bezig gehouden met detailvraagstukken, maar zich beperkt tot bespreking en regeling van de hoofdzaken. De aanvaarde verordeningen zullen dan ook nog nader door de deskundigen moeten worden uitgewerkt en daarna door de Raad worden goedgekeurd.

HET TE BRUSSEL BEREIKTE AKKOORD INZAKE HET LANDBOUWBELEID

Het resultaat van het op maandag 23 december 1963 in de zogenaamde marathonzitting van de Raad van Ministers der Europese Economische Gemeenschap bereikte akkoord van Brussel dient te worden gezien als een geheel van principiële grondslagen, als een fundament voor de verdere ontwikkeling van de gemeenschappelijke landbouwpolitiek voor de Zes. Op de grondslag van de bereikte overeenstemming zal een nadere uitwerking moeten volgen in definitieve verordeningen en uitvoeringsbesluiten wat ook betrekking heeft op de data van inwerking treding van de onderscheidene regelingen.

Aldus bericht het Ministerie van Landbouw en Visserij in nadere mededelingen, met name over de besluiten van Brussel, die van grote betekenis zijn voor de Nederlandse landbouw. De besluiten bieden naar de mening van Minister BIESHEUVEL een bevredigend perspectief voor de ontwikkeling van een gemeenschappelijke landbouwpolitiek, die zich voortaan ook zal uitstrekken tot de voor agrarisch Nederland zo bijzonder belangrijke terreinen van de zuivel en het rundvlees, terwijl eveneens is voorzien in een basisregeling voor de plantaardige vetten en oliën.

Zuivel

Behoudens enige technische punten, werd met het voorstel van de Europese Commissie voor een zuivelreglement - dat nog geen betrekking heeft op de consumptiemelk - de basis voor een Europese zuivelregeling vastgelegd. Hoewel de uitwerking van het systeem nog moet plaatshebben, waardoor de daadwerkelijke datum van ingang nog niet vastligt[x)], is wel reeds bepaald dat iedere lidstaat , die aan zijn zuivelproducenten toeslagen verstrekt, deze subsidies tijdens de overgangsperiode tot 1970 geleidelijk moet afbreken. Zolang deze subsidies worden verleend hebben de ledenlanden het recht bij de uitvoer naar mede-lidstaten een exportheffing gelijk aan deze subsidies op te leggen onder voorwaarde, dat bij de import van dezelfde produkten uit leden-landen een gelijke subsidie wordt verleend. Deze voorwaarde was nodig, daar anders door de kunstmatig lage prijzen in bepaalde leden-landen invoer onmogelijk zou worden gemaakt. Het systeem geeft Nederland dus het recht bij uitvoer van zuivelprodukten de verleende subsidie terug te vragen, waardoor men niet wordt verplicht deze subsidie ook over de naar lidstaten uit te voeren hoeveelheden produkt te verstrekken. Bij uitvoer naar derde landen zal bij het bedrag, dat het Europese fonds voor de restitutie betaalt, eveneens rekening worden gehouden met deze subsidies. De bijdrage van het Europese landbouwfonds zal bij inwerking treding van de geleidelijke tot standkoming van de gemeenschappelijke ordening van de zuivelmarkt der E.E.G.-landen vóór 1 juli 1964, bestaan uit 2/6 deel van alle kosten die het gevolg zijn van interventie op de markt en van de restitutie der heffingen. Bij inwerking treding nà 1 juli zal de Europese bijdrage voor 1964/1965 3/6 deel der kosten uitmaken.

De geleidelijke afbraak van de nationale steun aan de zuivel zal dan bij de geleidelijke ontwikkeling van het op de markt gerichte beleid, aanleiding geven tot oplopende marktprijzen.

---

*) In de zitting van de Raad van Ministers van 5 februari 1964 overeenstemming bereikt en als aanvangsdatum 1 juli 1964 vastgesteld.

Olijfolie, kool- en raapzaad

Tegelijkertijd met de zuivel, maar vooral niet onderling gekoppeld, is het besluit gevallen, dat voor 1 november 1964 een gemeenschappelijk beleid tot stand moet worden gebracht voor de plantaardige oliën en vetten. De financiering van het landbouwbeleid in deze sector zal deels worden gedragen door het Europese Garantie- en Oriëntatiefonds, deels door inkomsten uit heffingen op het verbruik van plantaardige vetten en oliën, in het Nederlandse geval voorlopig te vervangen door een rechtstreekse bijdrage uit de staatskas, waardoor de margarineprijs lange tijd buiten het geding blijft. Overigens heeft de door de Europese Economische Gemeenschap te verlenen steun niet alleen betrekking op de hulp aan en de ontwikkeling van de voortbrenging der Italiaanse olijfolie, zij heeft wel degelijk óók betrekking op andere in de gemeenschap geproduceerde plantaardige oliën, waardoor ook kool- en raapzaad onder de werking van de in uitzicht gestelde regeling zullen vallen.

Rundvlees

Voor de geleidelijke tot standkoming van de E.E.G.-markt voor het rundvlees zal de als basis aanvaarde ontwerp-verordening van de Europese Commissie dienst doen, zodat, in tegenstelling tot andere landbouwprodukten, niet de opzet van een heffingenstelsel zal worden gevolgd.

De marktregeling zal worden opgetrokken op basis van een nieuw begrip, de oriëntatieprijs, die ongeveer als een streefprijs kan worden beschouwd.

In het nog nadere voorbereiding eisende systeem, dat ook zal voorzien in een geleidelijke afbraak der interne douanetarieven, worden voorlopig nog per land dergelijke oriëntatieprijzen bepaald, op basis van gewogen gemiddelde prijzen in een periode van 1 november 1962 - 1 november 1963. Iedere lidstaat krijgt het recht desgewenst rundvlees uit de markt te nemen, mits het prijspeil op 93 à 96 procent van de oriëntatieprijs ligt. Alleen indien de nationale overheid daadwerkelijk op de markt tussenbeide komt, mogen op de invoer uit leden-landen nog aanvullende heffingen naast het douanetarief worden gelegd.

Als er geen interventie op de markt is, kunnen dergelijke aanvullende heffingen alleen worden opgelegd, indien het prijspeil lager is dan 90%

van de oriëntatieprijs. Een van de oriëntatieprijs afgeleide prijs, die voorlopig dus ook per land verschillend is, zal bepalen in hoeverre op de invoer uit derde landen aanvullende heffingen kunnen worden gelegd boven het geldende douanetarief. Dat geldt ook voor de als uitzondering op de regel toegestane Duitse invoer van Deens slachtvee, die, beperkt tot een jaar-contingent van 16000 dieren tot eind 1965, niet beneden de oriëntatieprijs mag verlopen. Invoer van bevroren vlees uit derde landen zal eveneens geconditioneerd mogelijk blijven.

Graanprijs: 15 april 1964

Behalve voor de regeling in principe overeenkomstig het voorstel der Europese Commissie voor de rijst, die voor de Nederlandse landbouw minder interessant is, is tevens een afspraak tot stand gekomen met betrekking tot de graanprijzen. De Europese Commissie heeft het bekende voorstel,*) dat beoogt de prijstoenadering der granen in het komende jaar in een slag te regelen, mede dank zij Nederlandse steun kunnen handhaven. Over het voorstel zal vóór 15 april 1964 een beslissing moeten vallen. Zoals men weet, wil het voorstel der Europese Commissie gemeenschappelijke graanprijzen tot stand brengen, die dan per 1 juli 1964 moeten functioneren.

Pluimvee

Bij de zaken, die voor de landbouw van direct belang zijn, dient het besluit te worden genoemd, waarbij de zogenaamde derde-landen-restituties bij uitvoer naar leden-landen worden beperkt tot het graanprijsverschil.

Zodra dit besluit in werking zal zijn getreden, zijn deze bijzonder hoge restituties, zoals met name Frankrijk verleent op de Franse export van slachtpluimvee naar Duitsland, niet meer mogelijk, wat voor de Nederlandse pluimveehouder weer betere concurrentiemogelijkheden op de Duitse markt opent.

Dat verder de oprichting van het Europese oriëntatie- en garantiefonds voor de landbouw en het voor de werking van het fonds geldende financiële reglement in principe hun beslag kregen met de bevestiging van het gezamenlijke, reeds in februari 1964 te behandelen voornemen tot uitbreiding van de budgettaire rechten van het Parlement van Straatsburg, zij in het

*) Het plan Mansholt

kader van de landbouwaspecten van het akkoord van Brussel volledigheidshalve vermeld evenals de bemoedigende overeenstemming voor het gemeenschappelijk E.E.G.-mandaat voor de komende onderhandelingen in de zogenaamde Kennedy-ronde der internationale overeenkomst inzake tarieven en handel.

De in het akkoord van Brussel gemaakte afspraken zullen nog maanden lang durende nader concretiserende arbeid vragen aan de hand van de gestelde tijdschema's.

Met de grootste spoed zal worden gewerkt aan de definitieve tekst der verordeningen en besluiten, die de overeenstemming van de Zes bij de verdere ontwikkeling van het Gemeenschappelijke landbouwbeleid zullen kanaliseren.

(Persbericht van het Ministerie van Landbouw en Visserij,
no. 472, 30.12.1963).

Figuur 1

Schema van het stelsel van heffingen voor granen

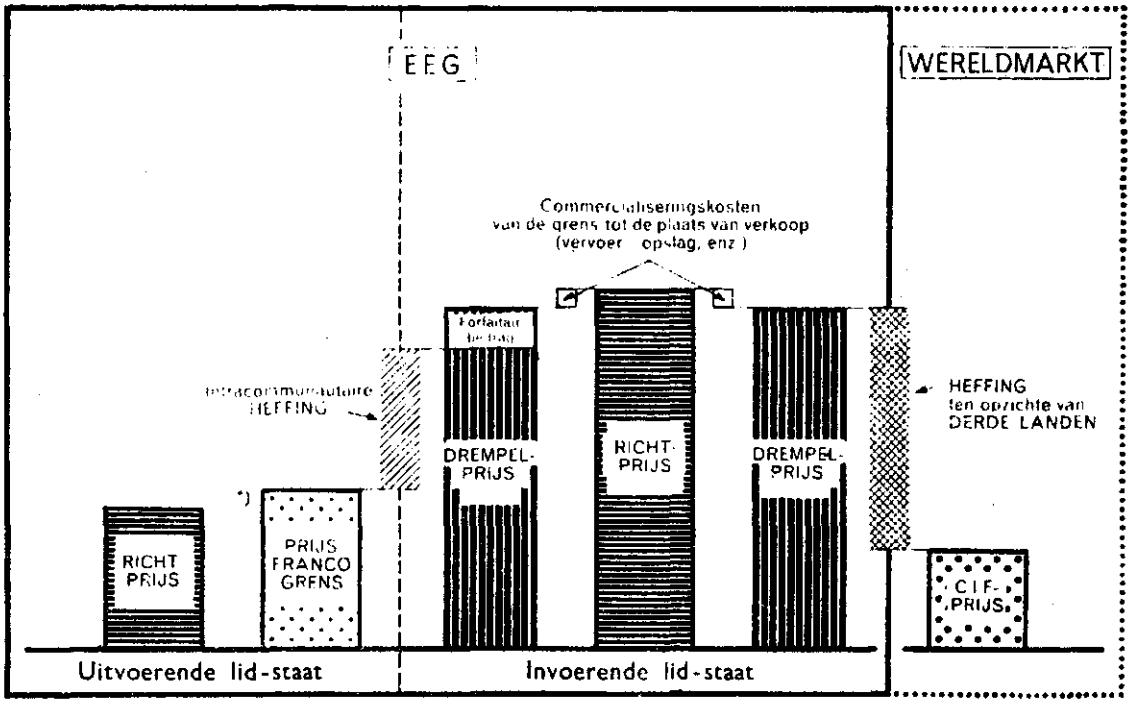

*) De prijs franco grens kan, naar gelang van het niveau van de marktprijs en de commercialiseringskosten tot de plaats van verkoop, meer of minder bedragen dan de richtprijs van de uitvoerende lid-staat.

Figuur 2

Schema van het Stelsel van heffingen voor Varkensvlees

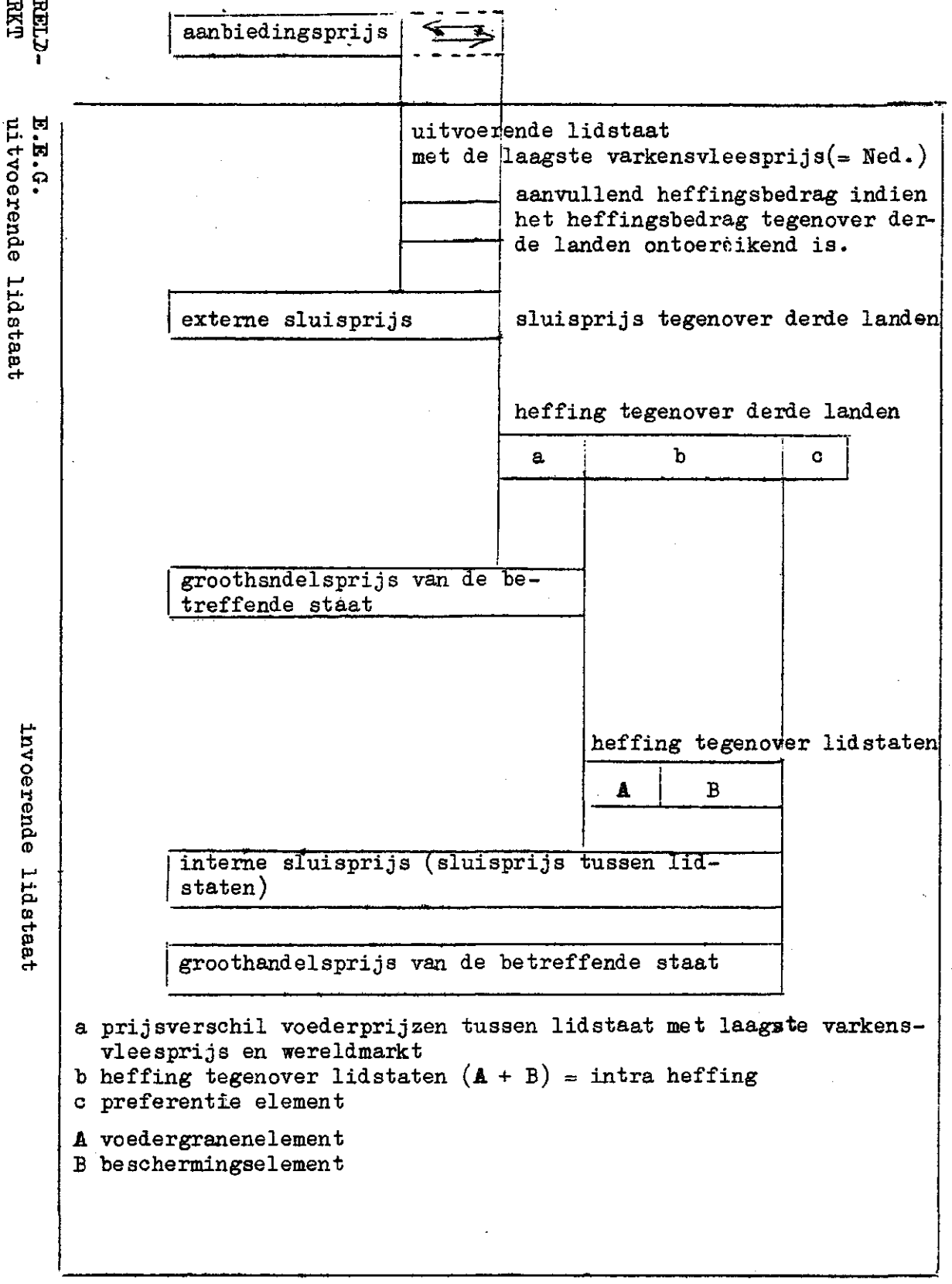

a prijsverschil voederprijzen tussen lidstaat met laagste varkensvleesprijs en wereldmarkt
b heffing tegenover lidstaten (A + B) = intra heffing
c preferentie element

A voedergranenelement
B beschermingselement